

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-165/2023

Instanța de fond: Judecătoria Edineț
sediul

Ocnița

Judecător: N.Vameș

D E C I Z I E ÎN NUMELE LEGII

12 aprilie anul 2023

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecători

Revenco Angela, Pușca Dumitru

Grefier:

Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Prisacari Lilia

Avocatului Pascari Veaceslav

Interpretului Cruc Angela

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Ocnița Moraru Liliana împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 18.01.2023, conform căreia

Șarban Marat *****, născut la *****, originar și domiciliat *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate rom, nesupus serviciului militar, fără studii, starea familială – căsătorit, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) CP RM și i s-a stabilit pedeapsa în baza acestei Legi, sub formă de închisoare pe un termen de 4/patru/ ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 CP RM, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei închisorii în privința lui Șarban Marat, stabilindu-i un termen de probă de 3/trei/ ani.

În temeiul art.90 alin.(6) CP RM, s-a obligat Șarban Marat să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În conformitate cu art.79 CP RM, Șarban Marat s-a liberat de pedeapsă complementară obligatorie prevăzută la art.325 alin.(1) CP RM, și anume de amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

S-a admis solicitarea procurorului Liliana Moraru și s-a dispus încasarea din contul inculpatului Șarban Marat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2100/două mii una sută/ lei.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 11.11.2021-18.01.2023.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 22.02.2023-24.05.2023.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că la data de 22.04.2021, Șarban Marat, în vederea restituirii obiectelor ridicate în cadrul procesului contravențional nr.202126000281 din 20.04.2021, inițiat în baza art.263 alin.(1) din CCo RM, a promis persoanei publice în funcție, și anume ofițerului superior de sector al SP nr.2 (Otaci) al IP Ocnia, inspector principal Rovcov Artiom, mijloace bănești în sumă de 500 lei, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune contrar exercitării funcției.

În continuarea acțiunilor sale și pentru atingerea scopului său criminal, la data de 23.04.2021, aproximativ la orele 17:10, aflându-se în biroul de serviciu al lui Artiom Rovcov, din cadrul Sectorului de poliție nr.2 (Otaci) al IP Ocnia, situat pe str. Ștefan cel Mare 35 din or.Otaci raionul Ocnia, a transmis ultimului bani în sumă de 300 (trei sute) lei, fiind reținut în flagrant.

Bancnotele transmise de către Șarban Marat, au fost remise pentru efectuarea expertizei tehnice, stabilindu-se, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2187 din 02.06.2021, că bancnota cu nominalul de 100 (una sută) lei BN RM seria și numărul: F.0178 428765 anul de emisie 2015 și bancnota cu nominalul de 200 (două sute) lei BN RM, cu seria și numărul G.0077 642449 anul de emisie 2015 sunt confecționate din hârtie securizată (cu filigran și fibre de protecție), cu folosirea tiparului plat-offset (recuzitele) și tiparului înalt (seria și numărul) la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare.

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Ocnia Moraru Liliana, care în motivarea apelului a invocat blândețea sentinței, din următoarele considerente:

-Lupta împotriva corupției trebuie să fie funcția permanentă a statului și preocuparea întregii societăți. Printr-un control riguros, fenomenul corupției poate și trebuie redus atât prin măsurile de prevenire, îndreptate spre factorii criminogeni și înlăturarea condițiilor care generează corupția, cât și prin depistarea nemijlocită a actelor de corupție, prin tragerea la răspundere penală a celor vinovați, în temeiul legislației.

-La stabilirea pedepsei acuzarea de stat a orientat instanța de judecată la aplicarea unei pedepse mai aspre, deoarece conform art.7 din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de gradul prejudiciabil al faptei.

-Prevederile art.90 și ale art.79 din Codul penal se aplică în privința persoanei ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii etc.

-Instanța a indicat în sentință lipsa circumstanțelor atenuante.

-Inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate.

-Mai mult decât atât, pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată, la comiterea infracțiunii incriminate lui Șarban Marat, nu au fost stabilite circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

-Prin urmare, aplicarea art.90 și art.79 din Codul penal este neîntemeiată și ilegală, iar în privința lui Șarban Marat este necesar să fie aplicată o pedeapsă corespunzătoare infracțiunii pe care a comis-o.

-Solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond de condamnare a lui Șarban Marat *****, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP RM, pe motivul blândeței pedepsei aplicate. Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Șarban Marat ***** să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin.(1) CP RM și stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a pedepsei complementare obligatorii amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

Procurorul participant în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de acuzatorul de stat, motivele apelului fiind blândețea pedepsei stabilite, referitor la aplicarea prevederilor art.90 CP RM, consideră că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond neîntemeiat și nemotivat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 CP RM, inculpatul nu a recunoscut vina, astfel pedeapsa stabilită este prea blândă și nu-și va tinge soplul pedepsei penale, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a pedepsei complementare obligatorii amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

În ședința instanței de apel inculpatul Șarban Marat a declarat că nu este de acord cu poziția procurorului, anterior nu a fost judecat, are familie, copii, nepoți, susține sentința instanței de fond.

Avocatul inculpatului Șarban Marat, Pascari Veaceslav în ședința instanței de apel a declarat că consideră apelul procurorului ca neîntemeiat și nefondat, solicitând menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, consideră că instanța de fond a ținut cont de circumstanțele atenuante în privința inculpatului și de personalitatea lui, care este la prima abatere penală, nu a comis nici contravenții, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidență la medicul narcolog și psihiatru, astfel corect a stabilit inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 CP RM, anume aplicarea pedepsei condiționate va atinge scopul pedepsei penale, astfel consideră că urmează să fie menținută sentința emisă în privința inculpatului, referitor la pedeapsa complementară menționează că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii și nu are surse financiare pentru a achita amenda, astfel solicitând respingerea apelului declarat de procuror.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procuror urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovatului, corect stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 CP RM.

La adoptarea soluției instanța de apel se bazează pe prevederile art.61 al.1 CP RM, care indică, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit art.61 al.2 CP RM se reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.75 al.1 CP RM se reglementează, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de fond a motivat la adoptarea soluției privind aplicarea categoriei și termenului pedepsei penale inculpatului, că individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată a reținut prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei pentru inculpatul Șarban Marat, instanța de judecată în temeiul art.75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care, conform legii penale fac parte din categoria infracțiunilor grave, forma vinovăției - intenția, personalitatea inculpatului care la locul de trai se caracterizează satisfăcător (f.d.77), de faptul că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.74;76), anterior nu a fost condamnat, (f.d.71) și doar o singură dată atras la răspundere contravențională (f.d.72).

Circumstanțe atenuate, conform art.76 Cod Penal, nu au fost stabilite. Nu au fost stabilite și circumstanțe agravante, conform art.77 Cod Penal.

Sancțiunea art.325 alin.(1) Cod Penal, prevede pedeapsa cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța a considerat că pedeapsa inculpatului Șarban Marat urmează să fie stabilită în formă de închisoare.

Or, scopul pedepsei de reeducare și de prevenire de săvârșire de noi infracțiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare, ținându-se cont de limitele și categoria sancțiunii prevăzute de către legislator în art.325 alin.(1) Cod penal după cum urmează: -pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, a-i stabili inculpatului Șarban Marat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, precum a pledat acuzatorul de stat.

Potrivit prevederilor alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

La fel, instanța de fond a ținut cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr.1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr.R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Raportând prevederile normei enunțate și având în vedere atitudinea inculpatului Șarban Marat în cursul procesului penal, conduita acestuia, vîrsta acestuia, fără antecedente penale, au permis instanței de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art.90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin.(2) art.4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că „legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului”.

Pentru aceasta, instanța a ajuns la concluzia de a oferi o șansă inculpatului Șarban Marat pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întrucît scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, deaceia în opinia instanței situația din speță îndeplinește condițiile prevăzute de art.90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpatul Șarban Marat, fixînd pe un termen de probă pe o durată de 3 (trei) ani, și s-a explicat inculpatului Șarban Marat că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni, la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

Referitor la pedeapsa complementară cu amenda în mărime de la 2000 la 4000 u.c., prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, instanța a indicat că nu o va aplica, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Instanța a reținut că, inculpatul anterior nu a fost în conflict cu legea, nu a fost judecat, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, duce un mod de trai modest, are la întreținere o familie mare compusă din concubină, fii și nepoți (f.d.78). Impunerea unei sancțiuni cu amenda în cuantumul prevăzut de la 2000 la 4000 u.c., ar genera o afectare enormă a stării materiale, emoționale și de sănătate atât a inculpatului, cât și a membrilor familiei sale. Instanța de fond a luat în considerație condițiile în care a fost comisă infracțiunea, or inculpatul dorea să-și restituie bunurile care la fel le confecționa soția sa pentru a întreține familia neavând un loc de muncă, fapta care l-a determinat că unica soluție, conform percepției incorecte, este de a soluționa necazul prin oferirea avantajului necuvenit. Instanța a considerat că, în raport cu situația concretă a inculpatului, de rând cu condamnarea la închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, aplicarea suplimentară și a pedepsei cu amenda în limitele prevăzute de lege nu este echitabilă și justificată. Acest fapt nu corespunde scopului pedepsei penale și poate, la caz, conduce la urmări prejudiciabile care depășesc limitele rezonabilului. Instanța a luat în considerație situația financiară generală a populației și a familiei inculpatului, care nu este angajat și nu are un venit, situația fiind criminogenă, inclusiv sub aspectul fenomenului suicidal de pe seama insuficienței mijloacelor de întreținere. Astfel, instanța a indicat, că nu-și asumă aplicarea pedepsei complementare pecuniare.

Colegiul penal, ținând cont de circumstanțele stabilite pe caz, de faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, totodată are familie la întreținere, consideră că instanța de fond just a numit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe un termen de 3/trei/ ani, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, iar temei de agravare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-a stabilit.

La părerea Colegiului penal, pedeapsa inculpatului este numită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în limitele legii, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de modificare a sentinței în latura pedepsei cu agravarea pedepsei, după cum solicită procurorul anume cu stabilirea pedepsei cu executare reală nefiind stabilite.

Reeșind din cele expuse, Colegiul penal consideră necesar a respinge apelul declarat de procuror ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate în apel fiind în contrazicere cu aspectele de fapt ale cauzei.

La părerea Colegiului penal, pedeapsa inculpatului anume sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără aplicarea pedepsei complementare, în temeiul art.79 CP RM, este stabilită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în limitele legii și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, care anterior nu a fost judecat.

Nu pot fi reținute afirmațiile invocate în apel, cu referire la prevederile art.90, art.79 CP RM, că la comiterea infracțiunii incriminate lui Șarban Marat, nu au fost stabilite circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, că aplicarea art.90 și art.79 CP RM este neîntemeiată și ilegală, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz.

Motivarea instanței de judecată referitor la aplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 CP RM este una bazată pe condițiile legale, precum și pe circumstanțele constatate cu referire la inculpat, care este la prima abatere penală, deși nu a recunoscut în totalitate vina, totodată nu a atacat sentința de condamnare, duce un mod de viață modest, nu are o stare materială care i-ar permite suportarea unei amenzi penale, având familie la întreținere, circumstanțe care sunt de natură excepțională și permit aplicarea prevederilor art.79 al.1 CP RM ce ține de înlăturarea pedepsei amenzii.

La fel, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă penală sub formă de închisoare, care este cea mai gravă pedeapsă penală, totodată în împrejurările stabilite pe caz fiind suspendată executarea pedepsei penale pe un termen de probațiune prevăzut de legea penală, fapt ce nu contravine prevederilor art.90 al.1 Cod Penal al RM, astfel că pedeapsa numită nu contravine prevederilor legale și va atinge scopurile pedepsei penale.

În sensul dat, Colegiul penal ține să indice, că după cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul de fapt nu are antecedente penale, este căsătorit, are copii și nepoți, se caracterizează pozitiv la locul de trai, fapt confirmat prin caracteristica anexată la materialele cauzei, eliberată de Primăria or.Otaci /f.d.77/ și certificatul privind componența familiei /f.d.78/, astfel Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de circumstanțele faptei și de datele personale ale inculpatului, careva restricții de aplicare a prevederilor art.90 al.1 Cod Penal al RM nefiind constatate.

În circumstanțele stabilite pe caz, Colegiul penal consideră că este posibilă corectarea vinovatului fără izolare de societate, mai ales că pedeapsa numită inculpatului este prevăzută de legislator și la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanța de fond nu au fost încălcate principiile de stabilire a pedepsei, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Colegiul penal în sensul invocat de procuror, ține să indice că circumstanțele stabilite pe caz cu referire la inculpat, impun concluzia că lipsesc temeiuri de a presupune că trimiterea inculpatului spre executare imediată a pedepsei cu închisoare, după cum solicită acuzarea, ar contribui inherent la corectarea inculpatului, la stabilirea echității sociale, precum și la prevenirea săvârșirii altor infracțiuni.

Or, scopul pedepsei este clar indicat în art.61 din Codul penal. Pornind de la aceste prevederi se reține, că pedeapsa penală îndeplinește și funcția de constrângere, conținând un anumit grad al privării de drepturi, însă ea nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, astfel că afirmațiile procurorului se resping, temei de agravare a pedepsei inculpatului nefiind stabilit.

Colegiul penal menționează, că o pedeapsă penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă neechitabilă generează apariția

unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procuror ca nefondat urmează a fi respins, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, urmează a fi menținută fără modificări, pedeapsa inculpatului fiind una just individualizată și la părerea Colegiului penal va fi suficientă pentru corectarea inculpatului.

Conducându-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Ocnîța Moraru Liliana împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Ocnîța din 18.01.2023, în cauza penală privind învinuirea lui Șarban Marat ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 al.1 CP RM, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 24.05.2023.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Revenco Angela

Judecător

Pușca Dumitru